

naturligt hører hjemme under Landbrugsministeriet. Jeg pegede ved mit Ændringsforslag paa et efter min Mening særdeles nyttigt Formaal at anvende disse Penge til, nemlig som yderligere Tilskud til de korte Landbrugskursus. Som ogsaa den ærede Ordfører udtalte, er Forholdet det, at det jydsk Udvalg i Aar mangler 9,000 Kr. for at kunne indkøbe de Krav, som ere komne fra kvalificerede Ansøgere om Deltagelse i disse Landbrugskursus. Nu er der ganske vist ikke her stillet Forslag om, at der skal anvendes en vis Sum af Landbrugslotteriets Overskud til dette Formaal, men naar den ærede Ordfører udtaler, at det er Forudsætningen, og naar, som jeg haaber, den højtærede Landbrugsminister vil bekræfte, at det ogsaa er hans Mening, kan jeg føle mig tilfredsstillet derved. Jeg lægger nogen Vægt paa, at man herinde fra hævder, at disse Midler bør have en bestemt Anvendelse, nemlig anvendes til det mindre Landbrug, og ikke saaledes, at de drysses ud paa Maa og Faa til en stor Mængde Foreninger, uden at man ved noget om, hvorvidt de faa den Anvendelse og komme til den Nytte, som Meningen var.

Med Hensyn til, hvad der er sagt om det Forhold, at man fra to Partiers Side har genoptaget Bevillingen til landøkonomiske Foredrag, skal jeg kun henvise til, hvad jeg udtalte ved Finanslovens anden Behandling. Jeg ser saaledes paa det, at Landbruget maa opgive en Del af sine Bevillinger, og jeg mener da, at det er klogt, at man opgiver saadanne smaa Bevillinger, som man kan betegne som Yderværker, naar vi blot — hvad jeg mener er Hovedsagen — kunne værne og hævde den Stilling, som Landbrugsorganisationerne, navnlig Landbo- og Husmandforeningerne, have, derved, at de til Fremme af visse Landboformaal faa en lignende Sum af Staten som den, de anvende af deres egne Midler. Dette er Hovedsagen for disse Foreningers fremtidige gode Trivsel, og det bør vi fra Landbrugets Side samle vor Styrke og Opmærksomhed paa. Vi maa saa, som sagt, give Slip paa Yderværkerne og finde os i, at Bevillingerne til Foredrag og andre smaa Bevillinger blive strøgne. Vi ville ogsaa vanskeligt kunne holde derpaa, thi saa skulde

vi ogsaa genoptage Bevillinger til Foredrag paa alle mulige andre Omraader, som ogsaa ere strøgne.

Jeg vil give det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) Tilslutning til, hvad han udtalte med Hensyn til Plantningssagen i Hjørring Amt. Det er jo muligt, at der er sket nogen Uret overfor dette forholdsvis meget træfattede Amt ved, at denne Bevilling er strøgen. Men det faa vi saa ad Aare se at raade Bod paa igen.

Stauning: Jeg har kun et Par Ord at sige om de Forslag, som findes under Nr. 39—40 om Bevillinger til nogle nye Dyr læger. Jeg tillod mig ved Finanslovens første Behandling at gøre en Henstilling til den højtærede Minister og det Finansudvalg, som senere blev nedsat, om at forsøge at indføre nogle Besparelser paa den Konto, som angaar Statsbidrag til Dyr læger i de saakaldte tyndt befolkede Egne, og jeg havde ganske vist ikke ventet, at Resultatet af min Henstilling om Besparelse skulde blive, at Bidraget blev forøget med Tilskud til to nye Dyr læger. I Fremtiden maa man vel, naar man ønsker at faa en Nedsættelse paa en Konto, foreslaa en Forøgelse; i hvert Fald synes det Resultat, som er kommet ud af min Henstilling, at være ret mærkeligt.

Den ærede Ordfører udtalte vel, at nu ansatte man disse nye Dyr læger, men Forudsætningen var, at de gamle Bevillinger efterhaanden skulde udgaa, og det er sagt, at man tænker sig at kunne stryge tre Bevillinger til næste Aar. Jeg kan dog ikke rigtig forstaa, hvorfor man ikke har kunnet gøre det i Aar, da jeg forudsætter, at der foreligger Oplysninger for Finansudvalget og Ministeren, som godtgøre, at der i alt Fald er i det mindste tre Dyr læger, som faa Tilskud til Trods for, at de bo i Købstæder, hvor der foruden den statsunderstøttede Dyr læge findes flere andre Dyr læger, og til Trods for, at adskillige af de Folk, som faa Statstilskud, have gode Indtægter og i høj Grad drive Virksomhed som Kontrollæger ved forskellige Foretagender. Jeg synes derfor ikke, at det skulde være umuligt at komme til en Indskrænkning i Udgifterne, selv om det var nødvendigt at ansætte nye Dyr læger paa visse Steder. Jeg erkender, at Læsø